

בע"ה י"ד חשוון תשע"ד

18/10/2013

גליון מס' 2773

שבת
שלום

פרשת וירא

" ויאמר אברהם אל האלוקים לו ישמעאל יחיה לפניך. ויאמר אלוקים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת שמו יצחק..ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד.." (בראשית י"ז, י"ח-כ')
בסיום פרשת לך לך - אברהם מקבל מהקב"ה את הבשורה על הולדת יצחק - אך אינו מספר זאת לשרה. מדוע?
רק מאוחר יותר, בפרשתנו, שרה שומעת על כך לראשונה מפי המלאכים: ..והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל.." (י"ח, י").

אברהם אינו מסוגל לספר 'חצי אמת' ולהשמיט את השתדלותו בעבור ישמעאל וברכת הפריין שזכה לה בעקבות כך. לפיכך מעדיף שלא לספר לה דבר ולא לצערה.

(מדרשתו של הרב בן ציון ביליצקי)

שיעור פרשת השבוע - תמי דרור

ימי החול		שבת	
6.05	זמן תפילין /טלית	17.46	הדלקת נרות
6.15 !	שחרית א'	17.55	מנחה א' 14.00 ב' 17.55
9.37	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
18.00←18.04	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
17.50	מנחה וערבית	11.30	קידוש
18.22	צאת הכוכבים	17.00, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	16.40	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	18.41	צאת השבת

אחות תורנית - חגית קאופמן

ושם אבותי אברהם ויצחק

י'לא אירא אבי הטוב
לאלוקיי הולך אני בלב שלם
קח המאכלת, שא את האש
ולך למלא את צו השם.

י'ידעתי – נסיונך גדול משלי
הו אבי האהוב, אבי יקירי
אני לחיי עולם כבר מגיע
אתה תיוותר עזוב, ערירי.

י'נסתרות דרכי השם
הן הבטיח לך בי זרע,
ועתה תיוותר באין מנחם,
ובכל זאת אבי – אל תירא!

י'הבטחתו אלינו – לא תרד לטמיון
יקים הוא אותה, לא אדע כיצד.
נלך בלב אחד, ברצון
ייבנה ישראל דרך שנינו לעדי'.

יהודית וייזן - כתב se אריט ומה בן 3 בי

יום השנה לפטירתה של דרורה רוזנמן

נעלה לקברה ביום חמישי כ' חשוון - 24/10 בשעה 16.00
לאחר מכן נתכנס במועדון לחבר, לשאת דברים לזכרה.

המשפחה

נר ליכרון-

(תשע"ב)
(תשע"ג)
(תשמ"ה)
(תשע"ב)

י"ח חשוון – יום פטירתו של חברנו יקותיאל (קותלי) כץ ז"ל
י"ח חשוון- יום השנה לפטירתה של חברתנו דרורה רוזנמן ז"ל
י"ט חשוון- יום פטירתו של חברנו אלי מלאכי ז"ל
כ' חשוון – יום פטירתו של חברנו יוסי אילן ז"ל

ביום חמישי אחר הצהריים - יצאנו חברי מחזור ב', ל' סיור מאפיות בירושלים'. מסתבר שירושלים - עיר הקודש, עיר הבירה ו' העיר שחברה לה יחדיו' מחזיקה במספר עצום של מאפיות שחלקן גלויות וחלקן מסתתרות היטב בין שוקיה וכוכיה. ראינו בשכונת 'בית ישראל' מאפייה וותיקה, בת למעלה ממאה שנים, הממוקמת בקומת כניסה לבניין מגורים ולה ארבעה פועלים, שלושה מהם 'באים בימים' ועובדים בלילות, וכולם יהודים כשרים ומיומנים, זריזים ושקטים, המגלגלים תחת ידם, בכל ליל חמישי, חמשת אלפים חלות! באותו תנור לבנים שבו בו ברנר אימתני, ובאותם האמצעים שכמעט ולא השתנו מיום הקמתה. הראשון - צעיר ונמרץ, לש ומחלק לנתחים. השני - עבדקן רחב כתפיים, חותך והופך אותם לגלילים בעזרת מכונה מיוחדת. השלישי - דק וזריז, קולע מהם במו ידיו ובמהירות שיא - חלות של ארבע צמות, והרביעי - מושח אותן בתערובת קמח ומים בעזרת מברשת מושחרת ועתיקת יומין הדומה באופן מחשיד לראשו של מטאטא. את שערותיה הרכות והארוכות - טובל הוא מדי פעם בדלי עם הנוזל האפרפר, כך שייספג בהן היטב עד שיתעגלו בצמיגות הראויה. לאחר מכן מצמיד באצבעו את התוויות הנתלשות כבולי דואר לבצקם הרך של החלות, ולקינוח בוזק עליהן בקפידה ממטרי שומשום מדודים. לבסוף הן מובלות אחר כבוד, להתפחה מעל תנור חימום ספיראלי ביתי ומשם לאפייה בתנור הלבנים המקורי - זה שנבנה בסוף המאה ה-19. ויש המספרים כי בשעה שתנור הלבנים בוער מתחת, עולה פלאים חום האספלט שעל הכביש ממעל.. ראינו גם מאפייה חדשה וחדשה בסגנון 'תל אביבי' המייצרת 'לחמי מחמצת' יוקרתיים נקיים משמרים וטעימים להפליא, המגיעים עד לשולחנם של רוזנים ושועי עולם, בעת שיושבים לסעוד את ליבם, מי במלונות פאר ומי במסעדות יוקרה (שם, הקפדנו כמובן לעמוד היטב על טיב התוצרת..). ראינו מאפייה המייצרת רוגעלך קטנים במראם אך כבדים משקלם, עמוסים בקקאו ושקועים עד צווארם בעסיס של תערובת מי סוכר ושמן. נציין שמאפים אלו חביבים במיוחד על יהודי גולת צפון אמריקה, אשר מיד עם הגיעם ארצה, אצים הם ורצים למאפייה, לאכול משמנה ולשבוע מטובה, בעוד אלו מביניהם השומרים על נפשותיהם, ממלאים את חסרונו במאפייה הסמוכה המשתמשת בחומרים טבעיים ומובחרים בלבד ואף בקמח כוסמין אורגני, הידוע בתזונתו העשירה וקלות עיכולו, במיוחד לאלו הרגישים לחיטה ולגלוטן. עוד ראינו מאפייה החבויה בין הבסטות ובתי הקפה, ומייצרת סחורה זולה במיוחד בעזרת בני דודינו החביבים והחרוצים, עבור אלו שידם אינה משגת לקנות ביוקר. הבטנו בקבוצת מתפללים 'מבקשי בקשות' היושבים באחת החנויות שהוסבה לבית כנסת ונושאים קולם בפיוט ושירי תפילה, לצלילי דרבוקה שאינה נחה לרגע, ומסביבם חבורות זוללים וסובאים. זכינו להתפלל ב'שטיבלאך זכרון מוישה' המיתולוגי, לאחר שספגנו ברכות מנערים שרצו וצעקו בקול צווחני לעבר נשותינו החסודות - 'שיקסע'. בסיום התפילה שהתארכה, שלא באשמנתנו, יצאנו לצעוד בסך - גברים מאחור ונשים מלפנים.. דרך 'כיכר השבת' שמרכזה שחור מפיח. נסביר שהכתם, שהפך לחלק בלתי נפרד מהכביש, הוא 'אש התמיד' שהשאירו עגלות האשפה אשר 'עלו על המוקד' בזמן ההפגנות ו'מסרו נפשן על קידוש השם'. פקדנו את קברם של שניים מהאדמו"רים מגור, הנחים את מנוחתם האחרונה, בחצר ישיבת 'שפת אמת' בלב שכונת מגורים. קינחנו את סיורנו במאפייה 'פרסית' שהתחילה את דרכה באפיית - 'נאן' יאזדי/ברברי - מאפה פרסי מקורי, הנראה כהכלאה ביו פיתה לקרקר מתפצח. במשך השנים עברה המאפייה האורגינאלית 'מוטציה סביבתית' והתגלגלה למכור עוגיות מעמול, המשיכה את דרכה לעוגות שמרים, התקדמה למאפינס ורוגעלך ולבסוף התדרדרה לגמרי והוסיפה לרפרטואר - 'קיגל איטריות ירושלמי' מתקתק.. במהלך הסיור נתקלנו בדוכני מזון מהיר של 'צ'ולנט/קיגל המוגשים בכלים חד פעמיים, בתוספת חמוצים וארבעס על פי דרישה. בין לבין 'התענגנו' על ה'ניקיון' המופתי, פינוי הגזם ה'מהיר', כמו כפות התמרים ששמשו לא מזמן לסכך. התרשמנו מתנאי התברואה ה'משובחים', מהפשקווילים הנתלים רק במקומות ה'מורשים', מה 'מרחבי' הנשמר בין הבתים ופתחי החלונות בהתאם לחוקי הבנייה וההלכה - כך שלא נותר לנו אלא לברך: "מה טובו אוהליך יעקב..".

בליל שבת- התייחס הרב ארי בשיעור שלאחר התפילה לאירוע הסטורי ותקדימי המתחולל מול עינינו המשתאות - כאן בקיבוץ סעד! תפילת 'שחרית' בימות החול, זזה בעשר דקות תמימות ממועדה המקורי שנקבע בראשית המאה הקודמת על ידי מייסדי הקיבוץ. ברור שלא מדובר בשינוי יזום אלא באילוץ הנובע מהחשיכה המתארכת בעקבות שיעון הקיץ שתקפו טרם פג. בני גינזברג מוסר בהתפעלות שללימוד המשניות שנקבע קודם התפילה, עבור אלו שהרגישו דחף פנימי להגיע בשעה 6.00 בדיוק, התייצבו 25 לומדים! במהלך השבועיים הקרובים עשויה התפילה להתאחר אף עוד יותר, נקווה לשרוד את הזעזוע.

ואם לא סיפרנו מספיק על העיר ירושלים בדיווח המאפיות, נוסיף ונציין שגם צוות הגד"ש בחר לנפוש בה בשבת במלון 'רמת רחל' ומן הסתם זכה גם לטעום מקצת מהמאפים שבהכנתם חזינו לילה קודם.

ביום שני- יצאו עובדי הכלבו לחגוג ללאה גוטמן יום הולדת עגול. נחשו באיזו עיר?? רמז... הם ביקרו בכנסייה האתיופית, סיירו ברחוב הנביאים ולסיום סעדו את ליבם במסעדה בלב הגן היפהפה שליד המוזיאון ששמש בעבר כביתם של רופא עיניים מפורסם בירושלים ואשתו הציירת..

ביום שלישי- ארחנו את- 'ראש היחידה להשתלמויות מערכת הביטחון במכון למורשת בן גוריון', לציון יום הזיכרון לרצח ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל ולציון 40 שנה למלחמת יום הכיפורים. יותם רגב, הנושא את התואר ה' ארוך והמכובד' לעיל ועוסק בנושאים 'רציניים', 'טראומתיים' ו'כבדים', התגלה כאדם קליל בעל חוש הומור שבחר להעביר את מסריו דווקא באמצעות השירים והפזמונים שהתנגנו באותם עתים. מסתבר שבהמשך לאמרה: 'תמונה אחת- שווה אלף מלים', ניתן להוסיף: ו'שיר אחד - שווה אלף פרשנויות הסטוריות'..

יורט קימלמן

השבוע ביום חמישי, כ' חשון, יתקיים יום הזיכרון לחברנו

יוסי אילן ז"ל

אזכרה בבית העלמין בשעה 17:15

תפילת מנחה בבית הכנסת בשעה 17:50

לאחר תפילת ערבית בשעה 18:15-

'הסרת הלוט' בפרגולה שהוקמה לזכרו של יוסי-

(בכניסה לבנין 'גרעין צבר')

מוקירי זכרו מוזמנים.

המשפחה

נאום לשבת חתני – יוסף ואדנה כראון

שבת שלום! ראשית אני רוצה להודות לכם על שבאתם. אני מאד מתרגש מן המעמד – מן הקהל. על אף הנסיון שלי על במה בפני קהל – אין הדבר דומה כלל, כי זו לא דמות אחרת שאני מביא איתי, אלא- כולי – אני ורק אני – **נטו!!** והאמינו לי – זה הכי קשה לי, ואני מבקש סליחה אם מדי פעם יתקעו לי המילים. זה קורה לי!

אני מרגיש שעדנה ואני זכינו לכבוד שאין גדול ממנו – להיות חתן וכלת בראשית. ואני מקווה ומבקש מבורא עולם שנהיה ראויים לכך!

אני עומד בפניכם ומרגיש כמו שליח הציבור לפני תפילת מוסף של יום כיפור, שתמיד מרגש אותי כל שנה מחדש: הנני העני ממעש – נרעש ונרגש – מהבחירה שהעניקו לי, ולאשתי היקרה.

באתי לעמוד – לפתוח פי ולדרוש דרשה בפני הציבור, כפי שנהוג בקהילתנו. גם חשבתני שהדבר הנכון לעשות – על כך שבחרו ביוסף להיות חתן בראשית – הוא לומר כמה מילים על הקשר בין יוסף ל**בראשית**. וכשאני חושב על כך – אני מרשה לעצמי לומר, עם כל הצניעות והענווה, שיש כמה דברים משותפים בין יוסף – בנו של יעקב אבינו – לבין יוסף – כלומר אני – ששנינו באנו **ממצרים** – כידוע, אני יליד מצרים, וזכור לי שסיפרתי פעם לאחת הנכדות שלי על כך, והיא שאלה – אם ראיתי את פרעה!

הקבלה שנייה – יוסף כידוע נהיה משנה למלך פרעה – ואני כמובן, משנה למלכה עדנה.

אך נחזור ל**בראשית**.

ואמנם ארבע פרשות בספר בראשית עוסקות ביוסף:

וישב – מקץ – ויגש – ויחי.

ושמן של הפרשות – מתאים למציאות שעברתי.

ישבתי – כאן כל השנים – ככל אדם בישוב – הקמנו משפחה, אלא **שמקץ** כחמישים שנה **ניגשו** אלי והוסיפו טעם מיוחד ל**חיים** כפי ככתוב: ואתם הדבקים בה' אלוקיכם – **חיים** כולכם היום.

למען האמת – הסיפורים הראשונים על יוסף לא כל כך מחמיאים לו, כי תמיד יש בהם שמץ של התנשאות.

כך זה בחלומות על האלומות – ועל השמש והירח ואחד עשר הכוכבים – שמשתחוים לו, אך בסופו של דבר הוא נזרק אל הבור.

כך זה גם בבית פוטיפר – שקנה אותו ומינה אותו להיות אחראי על הבית, ויוסף נהנה מן המעמד שיש לו, אך שוב בא הסיפור על אשת פוטיפר, והוא הושלך לבית האסורים.

כך זה גם בפתרון חלומותיהם של שר המשקים ושר האופים – כאשר הוא מבקש משר המשקים שידבר בשבחו לפני פרעה: "ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו". התהליך של "מאיגרא רמא לבירא עמיקתא" חוזר בכל פעם, עד אותו רגע שהוא עומד לפני פרעה – והמלך מדבר בשבחו, כי שמע שהוא יודע לפתור חלומות.

עונה אז יוסף – "בלעדיו". אני אדם פשוט – הכל בא רק מאלוקים!

נדמה לי – שדרך זו של אהבת ה' – האמונה בו ואהבת האדם – היא שמתווה גם את דרכי בחיים.

אמנם נבחרתי להיות "חתן בראשית" לכבוד ולתפארת – אלא עם כל הכבוד אני רוצה ומבקש לומר: לכולכם –

אני יוסף אחיכם!!!

הרב עובדיה יוסף (לא רק) לילדים

בשבוע שעבר ליוו המונים למנוחת עולמים את הרב עובדיה יוסף זצ"ל, אחד מגדולי הפוסקים בדורות האחרונים. פנים רבות לו, לרב עובדיה, כאלה שנעים לנו יותר להיזכר בהם, וכאלה שפחות. המעיינים בפסקיו יוכלו למצוא מכנה משותף גדול ורחב עם השקפת העולם של הציונות הדתית, ויחד עם זאת, לפעמים נדמה כי רב המפריד והשונה על הדומה והמאחד. כל ההסברים על תרבות סגנון הדיבור ושליטת אנשי ש"ס בבית הרב לא מתיישבים בקלות על ליבי. ובכל זאת – מה נוכל לומר ולאמץ לעצמנו ולספר לילדינו על דמותו של הרב עובדיה? אפשר וצריך לומר הרבה על גילויי האחריות כלפי הכלל והמדינה ועל שיטת הפסיקה הרחבה והמיוחדת. כדי להבין דברים אלו יש צורך בבגרות מנטאלית שטרם הבשילה בגיל הילדות. ברצוני להתמקד בפן אחר באישיותו בעל השלכות רלוונטיות ומעשיות לילדים ואולי בעצם לכולנו.

כשנכנסתי בשערי בית המדרש, בשיעור א' (לאחר חצי שנה של חופשה – תקופת הבגרויות), התחלתי ללמוד בסדר ערב עם חברותא בוגר את לימודי הגמרא בבקיות. זמן הסדר הרשמי התחיל ב 20:30 והסתיים ב 23:00, אבל החברותא שלי הודיע לי שאנחנו נלמד עד 24:00. הלימוד היה אינטנסיבי, וכלל חזרות רבות. במוצאי שבתות בהם שהינו בבית, נהג החברותא הבוגר שלי ללכת לביה"כ היזדים שבשכונת הבוכרים כדי לשמוע את שיעוריו של הרב עובדיה. באחת הפעמים חזר וסיפר כיצד שיבח הרב עובדיה את זכרונו של אחיו, בעל חנות מכולת. 'זכרונו טוב ומשובח מזכרוני', טען הרב. 'הוא זוכר כעת את מחירו של כל מוצר ומוצר בחנות בהווה ובעבר. אתם יכולים לנסות ולבחון אותו'. הרב עובדיה ניחן במתנת שמים של זיכרון מדהים. על כך אין ויכוח. השאלה הגדולה היא מה עושים עם המתנה הזו. הרב עובדיה ידע לנצל את הכח המיוחד שקיבל כדי להרבות בלימוד תורה, ובהמשך להפיץ תורה ולכתוב את חידושי. לא רק בחירה ראויה של תחום עיסוק יש כאן, אלא יגיעה ושכלול של היכולות הקיימות עד כדי מיצוי מירבי שלהן.

אחת התופעות המצויות בבית הספר היא לראות ילדים מוכשרים- עצלים. הם רגילים להבין הכל בקלות ללא מאמץ. לאחר פעם אחת ששמעו את המורה – הכל נמצא אצלם בראש. הם אינם לומדים להשקיע, לעמול ולקצור פירות. החשש הוא שכאשר יצטרכו להשקיע באמת – הם יוותרו. תופעה זו היתה מצויה בעבר גם בעולם הקיבוצי. כבר דובר ונכתב על חוסר העידוד להשקעה והתמקצעות שאורח חיים הקיבוצי עלול לגרום. ביטחון כלכלי יכול להביא את הפרט 'לקפוא על שמריו' ולהישאב לעצלות ולחוסר השתדלות בעבודה, בהשקעה בלימודים ובהתפתחות אישית ומקצועית. אחד השינויים המשמעותיים בחברה הקיבוצית היה מתן אפשרות לכל חבר וחברה לבחור את תחום עיסוקם והתמקצעותם על פי נטיית ליבם וכישוריהם, ולא רק על פי צרכי הכלל. לאחר שניתנה לפרט אפשרות הבחירה, עליו לעמול ולתעל את כוחותיו היחודיים שקיבל בלידתו לאפיקי התרחבות ופיתוח.

לאחר שנים הבנתי שאת הרצינות והעמל שספגתי מהחברותא הבוגר שלי, הוא קיבל בהשראה מהרב עובדיה. עשיית לילות כימים בקריאה, לימוד ועמל שהשתלבה ביכולת זיכרון מדהים כשלו. הרב לא הפסיק ללמוד ולכתוב. די לפתוח תשובה אחת שלו, ולהתרשם מעושר המקורות. אינני יודע אם הרב עובדיה ידע להדליק מחשב, אך ברור לי שעם כל התוכנות המתקדמות כיום (פרויקט השו"ת, אוצר החכמה), לא אוכל להגיע למחצית המקורות שהיו בראשו המסודר. כאמור – לא רק זיכרון מדהים, אלא בעיקר השקעה והתמדה.

מה נעשה עם ה'מזכרות' הפחות נעימות שהשאיר לנו הרב? נשכח, נמחל, נסלח ונגלה ענוה (למרות שאין הסכמה). בפרשת לך לך, מאשים הרמב"ן את שרה בכך שהתעללה בשפחתה הגר, למרות שהתעללות מובנת מאוד. שרה היא זו שביוזמתה שידכה את הגר עם אברהם, וכעת השפחה מרימה ראש על גבירתה! עם כל זה דורש הרמב"ן

משרה להתגבר על יצר הנקמה – יחטאה אמנו בעינוי הזה' (רמב"ן, בראשית טז, ו). גם אם הכעס מוצדק, אנו נדרשים להתגבר עליו ולהסתכל על 'כל האדם', כפירושו של הישפת אמת' למשנה במסכת אבות, 'הוי דן את כל האדם לכף זכות':

"הוי ליה למימר (=היה לו לומר) 'כל אדם'? ונראה שהפירוש דוודאי הגם שבדבר פרטי אינו עושה טוב, מכל מקום את כל האדם בכלל יש בו דברים ומידות אחרים של זכות המכריע זה הדבר. ופירוש "כל האדם" – לפי המצב בכלל". תנצב"ה.

הרב ארי

מזל טוב למלכה אה
 לראל נישואי הנכד שמחה צה"ל יוכבד
 בנס של ליוה ומה פרוצל

מזל טוב למרצאית ולישראל שריד
 לראל בר המצווה של הנכד - יצחק
 בנס של צידית וצולוי שריד (מקיבוץ ראשית)

צרה הסברה: 'שיוך פירות נכסים יצרניים'

ערב הסברה, בנושא "שיוך פירות נכסים יצרניים".

יתקיים ביום שני י"ז בחשון תשע"ד (21.10.2013)

במועדון לחבר בשעה 20:30

הכוונה היא להשמיע את הרעיון שבבסיס ההצעה, כמו גם את המתווה המוצע עצמו.

חשוב לנו להשמיע ולשמוע הערות ורעיונות, לקראת עדכון נדרש של ההצעה אם יידרש, והבאתה לדיון ואישור באסיפה.

נשמח, אם ייקחו בו חלק חברים רבים.

בוקי

בין חברון לקראסון..

בערב יום הכיפורים יצאנו ילדי התיכון לסיור במערת המכפלה שבחברון, הגענו נמרצים ומוכנים ללילה לבן. פגשנו בעם ישראל שהיה מוכן לתפילות עמוקות ועצומות אשר במהלכן התפללו, רקדו ושרו. לאחר מכן הגיע המדריך ויצאנו לסיור שבו זכינו לשמוע סיפורים מרתקים ומעניינים. סיירנו גם בעיר העתיקה, נכנסנו לבתי כנסת ולחצרות ונסחפנו לסיפורים שונים ומגוונים. בחזרתנו למערת המכפלה הצטרפנו לתפילות הסליחות המרוממות ולשירים היפים. בסופו של הלילה התפנקנו בקפה וקראסונים. הגענו לקיבוץ עייפים אך מלאי אנרגיה רוחנית! בהזדמנות זו נודה לאשר, לנעמה ולשחר המקסימה על ההשקעה והמאמצים הרבים. שבת שלום ומבורך,

ילדי התיכון

מחשבות.. בעקבות הולדת הנין שלי

מזה שנים רבות מפתיעה אותנו רבקה'ה ידידה עם חבילה יפה להולדת: ילד, נכד, ניין – ראשון במשפחת סעד, ואני בכל פעם מתרגשת מחדש. החבילה שרבקה'ה מכינה לתינוק כוללת את הצרכים הראשוניים שהתינוק החדש זקוק להם מבחינת הלבוש. רבקה'ה עושה זאת באהבה ובשמחה שנים רבות. זאת אמנם מתנת הקבוצה, אבל ההכנה והאריזה כולה שלה.. ועל כך תבוא על הברכה. בכלל אני מאושרת שלמרות הפרטות, שומרים אצלנו על הדברים היפים שמאז ומתמיד היו נעשים אצלנו כמו: וועדת תרבות שפועלת ללא לאות להרבות שמחה ושביעות רצון במעוננו. כמובן תודה לחמי על כל מה שהיא משקיעה בכל התכניות בחגים ובמאורעות המיוחדים והרבים שקורים אצלנו. תודה לכל עובדי הציבור שעושים את עבודתם באמונה והם רבים וטובים ולכולם ישלם ה' את שכרם. כעת נוספו אצלנו יזמים שמקלים ומנעימים את החיים ובי"ה לא חסר לנו מאומה. אז נודה כולנו לאל ש: "אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו" (תהילים קמ"ד, י"ד). אשרינו שזכינו לכלכל את מעשינו בתבונה לטובת הפרט והציבור ומי ייתן וכך יישארו פני הדברים תמיד ובכל מצב.

רחל סיאון

מי יציגנו מ"איכות הסביבה"?

(לא לקריאה בזמן ארוחת הצהריים של יום שישי.. ולא עם הקוגל...)

לפני שנה בדיוק התבשרנו בקול תרועה כי קיבוצנו הוא אחד מארבעה יישובים במועצה האזורית שדות-נגב אשר נבחר (!) להתנסות בפינוי אשפה מסודרת, התורמת לאיכות הסביבה. קיבלנו במתנה מיכל חום קטן הביתה, מדריכה חביבה הסבירה לנו את עקרונות השימוש בו, וליד עמדות הזבל הוצבו גם כן מיכלים חומים סימפטיים, ומדבקות מאירות עיניים הנחו אותנו כיצד לבצע את הנדרש.

בתמימותי הרבה שמחתי על ההתקדמות במועצה האזורית שלנו, הידועה לנו מזה שנים כמועצה שטובת תושביה תמיד לנגד עיניה (...), וכבת למשפחה ייקית מדורי-דורות התחלתי בקיום מצוות הפרדת הפסולת, על כל פרטיה ודקדוקיה.

ובכן, הבה נקצר ונסכם כי לאחר שנת ניסיון אחת ניתן לומר בפה מלא:

- א. מעולם לא היה קיבוצנו מטונף ומסריח כל כך!
- ב. שבילי הקיבוץ הפכו מזוהמים, מרוחי סחי ומאוס, וסכנת החלקה ונפילה אורבת לצועדים בהם.
- ג. מעולם לא סבלנו כל כך ממכת החתולים, כמו בשנה זו!
- ד. איכות-הסביבה ואיכות-החיים של כולנו ירדו פלאים!
- ה. הנסיון נכשל. נקודה.

שוב מסתבר כי לא די בכוונות טובות. יש להסדיר את הפינוי בצורה משוכללת יותר כי כרגע הוא מתבצע באופן מרושל ובחוסר רצון בולט. המיכלים החומים עולים על גדותיהם (זוכרים את שלושת ימי החג והשבת בראש-השנה האחרון?), משאיות הפינוי אינן מתאימות לצרכים, הזבל הרטוב נשפך מן המשאיות אל השבילים ומלכלך את כל הסביבה. (יודעי-דבר טוענים גם כי בחלק מן המקרים, כאשר איננו רואים, עובדי-התברואה מערבבים את שני סוגי הזבל בכלי-רכב אחד, ואם כן- למה זה אנוכי?...)

נקודה נוספת- לפני שאנו מקבלים על עצמנו את עול "איכות הסביבה" הזאת- יש להתנות זאת במימון המועצה לעמדות אשפה מסודרות יותר, מוקפות חומת בטון, נקיות ואסתטיות. משיחותיי עם עופר שלומי הבנתי שבמהלך השנה היו פניות רבות לאגף התברואה בנושא- אך דבר לא השתפר, ואין מושיע. כמה לא מפתיע...

סלחו נא לי, אך בתנאים אלו אני מתחננת בפני המוסדות בסעד ונציגינו במועצה **להודיע חד-משמעית על הפסקת הניסוי בקיבוץ סעד, ויפה שעה אחת קודם!!!** התנתקות חד צדדית לטובתנו.

ולמי שקשה לוותר על פעילות "איכות הסביבה" ה"חינוכית" הזאת- הפיתרון פשוט: ייבחרו נא ארבעה יישובים אחרים במועצה שלנו- לניסיון "איכות הסביבה" בשנת תשע"ד.. אנחנו כבר תרמנו את חלקנו לטובת כדור הארץ.

מתודה - חזית רפף

נ.ב. מעניין לעניין באותו עניין- לפני מספר שנים קיבלנו הנחייה לפינוי פסולת המכשירים החשמליים אל המיכלים הסמוכים לספריית הילדים הישנה (הבטונאדה הניצבת מדרום לביתם של משפחות גולף/ טבת/ דדון). כדאי לכם לטייל לשם בשבת, לאחר הביקור במשק- החי, ולהיווכח במו-עיניכם עד כמה עגום המראה גם שם- מחוסר ערוץ פינוי קבוע ומסודר.

קצת מהנצחה בלזרת התיכון מהתקופה האחרונה.. -

ביום חמישי ערב יום כיפור יצאנו לסיור ואמירת סליחות בעיר האבות – חברון.

את הסיור שאותו העביר מדריך ממדרשת חברון התחלנו במערת המכפלה ושם שמענו את הסיפורים המרתקים אודות המערה – החל מימי קניית מערת המכפלה מידי עפרון החיתי, בהמשך עברנו בבית הכנסת "אברהם אבינו" ובבית החולים הוותיק "בית הדסה" ובעוד נקודות מרכזיות בחיי קהילת חברון מראשיתה ועד מאורעות תרפ"ט ומראשית ההתיישבות החדשה בעיר ממלחמת ששת הימים ועד היום.

הסיור היה מרתק והאווירה הייתה מצוינת, רוב ילדי התיכון שלהם זה היה ביקור ראשון במקום התפעלו ושמעו בקשב רב את הסיפורים והבינו את מהות הקשר העמוק של עם ישראל לעיר האבות.

בסוף הסיור חזרנו למתחם מערת המכפלה, שם שתינו תה חם ורוגעילכים טעימים בכדי להתעורר קצת לפני אמירת הסליחות.

לאחר אמירת הסליחות, יצאנו לכיוון סעד וחזרנו שמחים מרוצים וישנים הביתה..

פרידה מי"ג- במוצאי שבת חוהמ"ס נפגשנו עם בוגרי י"ב לפרידה מהתיכון. צפינו במצגת מפעילות התיכון בשנה האחרונה, התיכונים ווארלי- רכזת ו. חינוך בירכו את הבוגרים והענקנו להם שי צנוע מתנת ו. חינוך. הבוגרים- מצדם נפרדו מהתיכון בביצוע מחודש לשיר נוסטלגי מעברם שהעלה הרבה חיוכים בקרב התיכונים... מאחלים לכם דרך מרתקת, של עשייה וצמיחה אישית, כל אחד בדרכו.

ליל הושענא רבה – בליל הושענא רבה התקיים מפגש עם הרב ארי שוחחנו קצת על החיבור בין תפילה לשמחה ואיך שני הנושאים מתחברים יחד.

לאחר מכן, בסוכה המרכזית של חדר אוכל התקיים "טיש" בליווי נגינה, מוזיקה ודברי תורה אותו ארגנו והובילו ילדי התיכון.

האווירה הייתה מרוממת ומיוחדת.

יישר כוח למארגנים שהכינו מצגת מושקעת שליוותה אותנו תוך כדי השירה וכמובן יישר כוח למנגנים בכלי הנגינה השונים ולשרים..

שמחנו מאוד שבערב השתתפו הורים וחברים נוספים מהקיבוץ – בעז"ה גם בשנה הבאה נרצה לארגן ערב כזה ונשמח להיענות ולהשתתפות הרחבה של הקיבוץ.

לקראת חנוכה- מתחילים לחשוב קדימה, חופשת חנוכה עמוסת תכניות- מסיבת חנוכה, יריד צדקה, מסע אופניים של י"ב לאילת.

התיכונים מתחילים להתכונן ולהתארגן....

אשר ונצחה כולנו - מדריכי התיכון

מוצאת רכב

- ניתן להתחיל ולהשתמש בדיבוריות המותקנות ברכבי סידור הרכב- תחת רשת אורנג' הפעלתן פשוטה וברורה-
- יש לחייג **1011 * מהדיבורית ולפעול על פי ההנחיה הקולית.**
- בתום הנסיעה יש לרשום בצורה ברורה את **שם הנהג**, אי הרישום גורם ל'אי נעימויות' במקרה של נזק/דוח/תקלה.

נסיעה בטוחה

מוצאת תרבות - לקראת המרוץ

- **סגירת כבישים ונסיעת רכבים בזמן מרוץ סעד-** ביום רביעי י"ט בחשוון 23.10.13 בין השעות 16:30- 18:45 ייסגר קטע הכביש בין השער לחברת נוער. רכבי סידור שיוזמנו או שיחזרו בין השעות הנ"ל יעמדו בחנייה בכניסה לקבוץ. את המפתח לרכב יש לקחת / להחזיר לארון המפתחות. בשעות המרוץ לא תהיה אפשרות להזמין רכב ולקחתו בין השעות 16:30-19:00. אין להגיע עם רכבים לאזור חדר אוכל. רכבים שנוסעים בכבישים העוקפים בזמן המרוץ מתבקשים להאט מאד ולתת זכות קדימה למשתתפים. הורים מתבקשים לשמור על ילדיהם בעיקר באזור השער.
- **לקראת המרוץ** – מחפשים מתנדבים לעזרה (אנשים/בני נוער שאינם מתכוונים להשתתף במרוץ עצמו).
  1. "בקרי בטיחות" – בזמן המרוץ.

התפקיד דורש- לעמוד בנקודה מסוימת לאורך המסלולים עם טלפון נייד ובמקרה שיש בעיה לאחד מהמשתתפים לנסות ולעזור או להודיע למספר שתקבלו מראש.
  2. "צלמי שטח"- מי שברשותו סלולארי שניתן לצלם איתו או מצלמה דיגיטלית, שיהיו פזורים לאורך המסלולים ויצלמו תמונות של המשתתפים.

בסיום הערב נקריין את התמונות שיצולמו במהלך המרוץ.

המעוניינים לעזור לנו במשימות אלו מוזמנים ליצור קשר במייל של תרבות tarbut@saad.org.il

או ליצור קשר עם חמי 0528694560

מרוץ סצף

אחרי האימונים, כולנו נפגשים למרוץ סעד הראשון.

ניפגש ביום רביעי, י"ט בחשוון, 23.10.10, בשעה 16:30 על הדשא מול מועדון לחבר.

16:30-16:45 - רישום וקבלת מדבקה לפי מקצה מרוץ נבחר.

16:45-17:10 - מתיחות עם מרסלו, זומבה עם דיאנה.

17:15 הזנקה מקצה 4.5 ק"מ הליכה.

17:20 הזנקה מקצה 4.5 ק"מ ריצה.

17:25 הזנקה מקצה 2.1 ק"מ הליכה.

17:30 הזנקה מקצה 2.1 ק"מ ריצה.

17:35 הזנקה מקצה 2.1 ק"מ קלנועיות.

17:40 הזנקה מקצה 1.5 ק"מ משפחתי.

17:45 הזנקה מקצה 500 מ' ריצה ילדים.

18:15 התכנסות כללית על הדשא מול המועדון למתיחות עם מרסלו.

מסלולים:

4.5 ק"מ = נקודת זינוק דשא ליד המועדון – שער כניסה – לפנות שמאלה לכיוון בוקי - כביש עוקף כולל להקיף את בית הקברות – שער כניסה ולחזור לנקודת ההתחלה. סימון דרך **כחול**.

2.1 ק"מ = נקודת זינוק דשא ליד המועדון – חשמליה – חממות – בית ספר חדש – כביש עוקף לכיוון בוקי- שער כניסה – חזרה לנקודת ההתחלה. סימון דרך **ירוק**.

1.5 ק"מ = נקודת זינוק דשא ליד המועדון – מוסך – בייס הישן – בית כולל כתה א / ו. חינוך – מקלט קרמיקה – כביש עוקף לכיוון בוקי – שער כניסה – חזרה לנקודת ההתחלה. סימון דרך **כתום**.

500 מטר – נקודת זינוק דשא ליד המועדון – הקפת הכיכר מימין – שער חממה – חזור לנקודת ההתחלה. סימון דרך **לבן**.

לאורך כל מסלול, סימון דרך בצבע לפי הכתוב לעיל.

יש להגיע קרוב לנקודת ההזנקה הנמצאת על הכביש מול חניית רכבי סידור רכב (בצמוד לדשא) חמש דקות לפני תחילת המקצה הנבחר, (או ברגע שיקראו למקצה במיקרופון).

כולנו רצים, הולכים, ו..זוכים!

בואו בכיף - ו. תרבות

